

Begrundelse derfor, men jeg ser ikke, at det er Tilfældet, og jeg forstaaer ikke, hvilken Skade det kan gøre, at Punkt 2 bibeholdes. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslag under Nr. 1, idet Loven forekommer mig at være langt klarere, naar andet Stykke bibeholdes, om end muligvis det ikke er saa godt affattet, som det kunde være.

Der er talt om, at det var vanskeligt at trække Grænsen mellem Aktieselskaber og Andelsselskaber, og det kan der være noget om, men ser man paa den sidste Linie i andet Stykke af § 1, hvor der staar med Hensyn til Andelsvirksomhederne: „og hvis Udbytte fordeles til Medlemmerne i Forhold til deres Andel i Selskabets Omsætning“, vil man vist indrømme, at det er en Definition, som Aktieselskaberne neppe vil anerkende. De Aktieselskaber, som under Krigen har haft et uhyre Udbytte — man kan tage Skotøjstrusten og hvilket Aktieselskab man vil —, vil sikkert ikke finde sig i at faa deres Udbytte fordelt til Folk i det Forhold, hvori disse handler hos Selskabet, men de vil forlange, at deres Aktier skal indbringe 10, 20, 30, ja, langt højere Procenter. Det forekommer mig, at der her er et skarpt Skel mellem Aktieselskaber og Andelsvirksomheder. Andelsvirksomhedernes Medlemmer vil bestemt forlange, at Udbyttet skal fordeles i Forhold til Omsætningen, medens Aktionærerne endnu mere bestemt vil forlange, at Udbyttet skal fordeles i Forhold til deres Aktier.

Jeg maa ud fra det, jeg her har fremdraget, misbillige Ændringsforslag under Nr. 1. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at den højtærede Minister vil søge at fremsætte en Begrundelse for, at det paa-gældende Stykke skal udgaa, jeg vil antage, at Udvalget har handlet Haand i Haand med den højtærede Minister, det vilde være rimeligt, thi det plejer Udvalgene jo at gøre. Det forekommer mig i alt Fald, at den højtærede Minister, ogsaa udæsket af den ærede Ordfører, maa udtale sig om, hvad der forstaaes ved det første Stykke af § 1, som bliver staaende i Loven, og som bliver retningsgivende. Den ærede Ordfører udtalte, at hvis der var Tvivl om, hvorvidt der var Tale om Aktieselskaber eller Andelsselskaber, skulde Domstolene træffe Afgørelsen. Det skal Domstolene selvfølgelig altid gøre, naar Lovene ikke er fuldkommen klare og der forekommer Tvivlstilfælde, men den Omstændighed, at Ordføreren ved Behandlingen i Rigsdagen paa Forhaand henviser

til Domstolene, forekommer mig at tyde paa, at Lovforslaget ikke er saa klart affattet, som det burde være.

Ordføreren (Rordam): Til det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) vil jeg kun sige denne enkelte Ting, at de af ham omtalte Selskaber, som efter hans Mening vilde falde udenfor Loven, vil absolut falde ind under Lovens § 47.

Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) har jeg ikke meget at sige, idet jeg i det hele er enig i de af ham fremsatte Udtalelser, og til den ærede sidste Taler vil jeg sige, at det vistnok er rigtigt, at de Motiver, der har bevirket, at andet Stykke af § 1 er udgaaet — det samme blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) —, har været forskellige hos de forskellige Medlemmer indenfor Udvalget, men naar Resultatet er blevet, at man er enedes, kommer Præmisserne jo ikke denne Sag synderlig meget ved. Forholdet er nemlig, at andet Stykke af § 1 fra Ministerens Side var ment som en Indrømmelse overfor Andelsselskaberne. Man havde stillet op, hvilke Selskaber der ikke faldt ind under Loven, idet man sagde som saa: Nu kan Andelsfolkene se, at disse Selskaber ikke falder ind under Loven. Men det var Andelsfolkene i Udvalget ikke tilfredse med. De sagde: Det betyder ikke noget at give os den Indrømmelse, den vil vi helst være fri for. Naar de helst vilde være fri for den, var der jo ingen Grund til at lade den blive staaende. Saaledes er det faktisk gaaet til. Naar de Folk, som Bestemmelsen var tiltænkt som en Forøring, sagde: Nej Tak, den Gave bryder vi os ikke om, var der ingen Grund til at lade Bestemmelsen blive staaende. Saa blev § 1 affattet saaledes, at den klart og tydeligt definerer, hvad Aktieselskaber er. Jeg synes egentlig, at det er det rationelleste. Loven hedder „Forslag til Lov om Aktieselskaber“, og den er heller ikke andet. Man plejer jo ikke i en Lov at definere andet end det, Loven omfatter, her altsaa Aktieselskaber. Man plejer ikke at sige: Denne Lov angaar det og det, men ikke det og det. Det var maaske lidt for hensynsfuldt af den højtærede Handelsminister at optage her i Loven, hvad der ikke falder ind under Loven.

Derfor synes jeg, at det er rigtigt, naar jeg brugte den Udtalelse, at hvis der er Selskaber, for hvis Vedkommende det kan være Tvivl underkastet, hvorvidt de er Ak-